

نام کتاب: سخنان حسین ابن علی از مدینه تا کربلا
 همان گونه که از نام کتاب پیداست، منظور از سخنان حسین بن علی علیهما السلام تنها آن قسمت از سخنانی است که در مسیر آن حضرت از مدینه تا کربلا نقل گردیده است و اما سخنان ارزنده، مواعظ و نصایح پراچ، اشعار جاودانه و احادیث فراوان و نغزی که در طول زندگی امام علیه السلام از آن بزرگوار در کتب تاریخ و حدیث نقل گردیده است به مجموعه و یا مجموعه های مستقل دیگری نیازمند است. و منظور از سخنان حسین بن علی علیهما السلام که در این مجموعه جمع آوری شده است تنها متن سخنان آن حضرت می باشد و اما مطالب زیادی که به صورت نقل به معنا در طول سفر عراق از امام علیه السلام نقل گردیده از موضوع این کتاب خارج است.

بخش اول: از مدینه تا مکه: خطبه حسین بن علی (ع) در مکه

با نزدیک شدن موسم حج که مسلمانان و حجاج، گروه گروه وارد مکه می گردیدند در اوایل ماه ذیحجه امام مطلع گردید که به دستور یزیدبن معاویه، عمروبن سعدبن عاص به ظاهر به عنوان امیر حاج ولی در واقع به منظور انجام ماءموریت خطرناکی وارد مکه گردیده است و از سوی یزید ماءموریت دارد. در هر کجا و در هر نقطه ای از مکه که امکان داشته باشد، امام را ترور کند، لذا آن حضرت تصمیم گرفت به خاطر مصون ماندن احترام مکه، بدون شرکت در مراسم حج و با تبدیل اعمال حج به عمره مفرده در روز سه شنبه هشتم ذیحجه از مکه به سوی عراق حرکت کند.

امام قبل از حرکت این خطابه را در میان افراد خاندان بنی هاشم و گروهی از شیعیان خویش که در مدت اقامت آن حضرت در مکه بدو پیوسته بودند، ایراد فرمود:

سپاس برای خداست، آنچه خدا بخواهد همان خواهد بود و هیچ نیرویی حکمفرما نیست مگر به اراده خداوند و درود خداوند بر فرستاده

پیاده به زیارت امام حسین(علیه السلام) رفتن موضوعیت دارد بنا به فرموده امام عسکری(ع)؛ یکی از نشانه های مومن-که در این روایت مقصود شیعه است-زیارت سیدالشهدا در روز اربعین می باشد. زیارتی که با پای پیاده رفتن آن هم «موضوعیت» دارد. چرا که امام صادق(ع) به یکی از دوستان خود می فرماید: قبر حسین(ع) را زیارت کن و ترک مکن. پرسیدم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمود: کسی که با پای پیاده به زیارت امام حسین(ع) برود خداوند به هر قدمی که برمی دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می فرماید و یک درجه مرتبه اش را بالا می برد. ایشان در جای دیگری می فرمایند: کسی که به قصد زیارت امام حسین(ع) از منزلش خارج شود اگر پیاده باشد، خداوند بابت هر قدمی که برای زیارت اباعبدالله بر می دارد، یک حسنه می نویسد و یک سیئه از او محو می کند. وقتی که به حرم می رسد، خداوند او را جزء صالحین برگزیده می نویسد. وقتی مناسک او تمام شد، خداوند نام او را جزء فائزین می نویسد. وقتی می خواهد بازگردد یک فرشته الهی در مقابل او قرار می گیرد و می گوید: رسول خدا(ص) به شما سلام می رساند، و پیغام می دهد (مژده می دهد): عملت را از سر بگیر که تمام گناهان گذشته ات بخشیده شده است.

سابقه تاریخی سنت پیاده روی

از جهتی جریان پیاده روی برای زیارت سیدالشهدا در روز اربعین سابقه ای تاریخی نیز دارد؛ زیارت کربلا با پای پیاده در زمان شیخ انصاری رسم بوده است، اما در برهه ای از زمان به فراموشی سپرده می شود که در نهایت توسط شیخ میرزا حسین نوری دوباره احیا می شود. ایشان آخرین بار در سال ۱۳۱۹ هجری با پای پیاده به زیارت حرم اباعبدالله حسین(ع) رفت. با اینکه زیارت سیدالشهدا(ع) در اکثر برهه های تاریخی به سختی انجام می شد و جان زائران در خطر بود، اما با این وجود زائران، عاشقانه خطرات را به جان می خریدند و به پابوسی امام حسین(ع) در روز اربعین نائل می شدند.

زخمه ترین پیمبر غمگین جاده ام

برگشته ام ز رسالت انجام داده ام

جقدر آرام و باوقار!

یکه پس از دیگری می روند و حته

از کم شدن دانه های این انار هراس نداری، چرا که تمامش بهشته است...

وزاین مین

چگه چگه خون نیست که ریخته میشود،

فواره های کوثر است، به آسمان می رود...

و برآسته دراین بهشته که تو هستی، همه چیز زیباست!

چله ی غم عاشقان اباعبدالله

اینک قریب چهل روز از غروب غم افزای شهادت شقایق‌ها می‌گذرد؛ و اینک از صدای نحس شلاق خزان بر پیکر آلاله‌ها، اربعینی می‌گذرد و اسارت، سیلی، غربت، فریاد و بیدارگری سهم حاملان پیغام قاصدک های عترت و عظمت شد. از آن روز تا امروز چهل روز در سوگ ابرمردی نشستیم که حیات اسلام مدیون رگ‌های پاره پاره اوست. قصه سر و نیزه،

قصه لب‌های خونین و قرآن، قصه سیلی و صورت گلگون کودک غمگین و تمام حقیقت‌هایی که هر سال از پرده چشمان ما می‌گذرد را شنیده ایم. اربعینی با دختر کوچک حسین (ع) مهر را در آغوش گرفتیم، ناله زدیم، درد دل‌ها گفتیم و شکوه‌ها روانه کردیم. اربعینی از عمق جان، فریاد یا حسین کشیدیم، بر سینه زدیم و خنده را حرام کردیم. کربلا؛ این خارستان خشک و بی‌آب، دریای انسانیت و کمال است، اقیانوس بی‌کرانه‌ای است که در آن گوهر همه عظمت‌ها و خوبی‌ها به رنگ مظلومیت، یافتنی است؛ اما غواص قهار می‌طلبد. و هر کدام به فراخور حالمان از کربلا، محرم، عاشورا و اربعین، برداشتی داریم و بر اساس آن قضاوتی.....

در زیارت اربعین پیرامون فلسفه آن آمده است: و بذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک عن الجهاله و حیره‌الظلاله: حسین علیه السلام خون قلبش را به آستان الهی هدیه داد تا بندگان را از ظلمت جهل و نادانی و حیرت گمراهی رهایی بخشد. و شیعه همیشه و در تمامی روزهای سوگواری حضرت سیدالشهداء علیه السلام و از آن جمله روز اربعین آن حضرت، در زیارت و اقامه ماتم و عزاداری کوتاهی نکرده و از اینجاست که امام حسن عسکری علیه‌السلام زیارت اربعین را از علایم ایمان شمرده است.

آری، تنها زیارت اربعین سیدالشهداء علیه السلام است که مؤمن خالص را از دیگران تمیز می‌دهد، و دوستان اهل بیت علیهم السلام را از غیر آنان جدا می‌کند. و مؤمن واقعی کسی است که نگذارد آثار نهضت حسین علیه السلام فراموش شود و در قدردانی و شرکت در هدف آن حضرت کوتاهی نورزد.

پیروان و دوستان امام حسین علیه السلام امیدوارند تا از این طریق مشمول این حدیث نبوی شوند که جابر بن عبدالله انصاری - از صحابه رسول خدای الهی علیه و آله و سلم و نخستین زائر قبر حضرت اباعبدالله در اولین اربعین سیدالشهداء روایت کرده است: (کسی که قومی را دوست دارد با آنها محشور می‌شود و کسی که عمل قومی را دوست دارد با ایشان شریک می‌باشد.)

اشک است همدم دل هجران کشیده ها

روزی اشک ما همه در چشم های توست

ای ناله دار تنگ غروب و سپیده ها

تو ناز کن لیل خیمه نشین عشق

ناز تو می کشند گریبان دریده ها

می گفت عاشقی که تو را در بغل گرفت

مائیم و اشک حسرت و این شنیده ها

آرام جان فاطمه برگرد از سفر

چشم انتظار تو همه قامت خمیده ها

ای کاش امشب که روی سوی کربلا

ما را دعا کن وسط برگزیده ها

تا می شویم لحظه ای دلتنگ کربلا

دل را حرم کنیم به این اشک دیده ها

ره وا کنید قافله سالار می رسد

زینب برای دین دلدار می رسد

اهمیت اربعین از کجاست؟

اهمیت اربعین از کجاست؟ صرف اینکه چهل روز از شهادت شهید می‌گذرد، چه خصوصیتی دارد؟ اربعین خصوصیتش به خاطر این است که در اربعین حسینی یاد شهادت حسین زنده شد و این چیز بسیار مهمی است.

حرکت امام حسین(ع) برای اقامه‌ی حق و عدل بود:

«اتما خرجت لطلب الاصلاح فی امة جدی اريد ان امر بالمعروف وانهی عن المنکر» (... بحارا الانوار، ج ۴۴، ص ۳۲۹)

تمام آثار و گفتار آن بزرگوار و نیز گفتاری که درباره‌ی آن بزرگوار از معصومین رسیده است، این مطلب را روشن می‌کند که غرض، اقامه‌ی حق و عدل و دین خدا و ایجاد حاکمیت شریعت و برهم زدن بنیان ظلم و جور و طغیان بوده است. غرض، ادامه‌ی راه پیامبر اکرم(ص) و دیگر پیامبران بوده است که: «یا وارث ادم صفوة الله یا وارث نوح نبی الله...» (مفاتیح الجنان، زیارت وارث) و معلوم است که پیامبران هم برای چه آمدند: «لیقوم الناس بالقسط». اقامه‌ی قسط و حق و ایجاد حکومت و نظام اسلامی.

اساساً اهمیت اربعین در آن است که در این روز، با تدبیر الهی خاندان پیامبر(ص)، یاد نهضت حسینی برای همیشه جاودانه شد و این کار پایه‌گذاری گردید. اگر بازماندگان شهدا و صاحبان اصلی، در حوادث گوناگون - از قبیل شهادت حسین بن علی (علیه‌السلام) در عاشورا - به حفظ یاد و آثار شهادت کمر نبندند، نسل‌های بعد، از دستاورد شهادت استفاده‌ی زیادی نخواهند برد.

فلسفه پیاده روی اربعین به سمت کربلا

همواره آیین‌ها و ادیان مختلف با هدف همبستگی میان پیروان و هویت بخشی به جریان اجتماعی خود، ایامی را در سال مشخص کرده و پیروان خویش را ملزم به شرکت در این اجتماعات می‌کنند. یکی از پیامدهای اینگونه تجمعات، نمود جهانی و به نوعی تبلیغ آن جریان اجتماعی است که معمولا در جامعه جهانی تأثیر گذار است. به فرموده مقام معظم رهبری خلا وجود اجتماعی عظیم و بین المللی در میان شیعیان را حضور میلیونی در ایام اربعین پر می‌کند. کربلا می‌تواند نماد تبلور وحدت و بیعت با امام باشد که نمودی جهانی خواهد داشت. شروع جاذبه مغناطیس حسینی در روز اربعین است. ادامه در ۵